

Poslední tanec pána Jornibreta

(lidová)

Ženský verš I:

Každý rok, když zima dorazí,
Oslavy zřídka jen něco překazí,
Ba ani válka či ohydný mor,
Leda snad pekelných démonů sbor;
Královna Rimmenu a její choť,
Přikážou vazalům: na slavnost pojd'.
Na každou slavnost a na každý tanec
Nejvíc se těší ten vznešený kanec,
Proslulý pán Ogin Jornibret z Grálu,
Kletba všech žen na panenském bálu.

Ženský refrén:

Och, mé drahé dámy, pozor si dejte,
Svou pozornost však k němu nepoutejte.
Ač je to velmi pěkný muž,
nejednu pannu zklamal už.
Stačí jen jeho dotek jediný
A váš první tanec s ním bude i posledním.

Mužský verš I:

Každíčký účastník té velké slávy
Moc dobře ví, jak se to slaví.
Jak káže tradice, tak rok co rok,
U každého tance zná každíčký krok.
Královna Rimmenu a její muž
Přikáží, by hlas trumpety zazněl už.
Bez špetky nejistoty a bez váhání
Vykročí hýřilové vstříc tancování.
Nejprve však dámy samy tancují,
Muži jako pán Jornibret je přitom sledují.

Mužský refrén:

Ach chlapi, kamarádi, jak ten to dělá,
Pořád mi to, bratři, není jasné zcela.
Ten mizera to umí už dlouhé roky.
Zatančí s děvčetem jen dva tři kroky
Ještě než dohrají, dívka už zesmutní,
Pán odchází a tanec ten je její poslední.

Ženský verš II:

Pán Ogin Jornibret z Grálu,
Sleduje, jak dívky tančí v bálu,
Jak nejkrásnější dámy z celičké říše se tu baví,
Když tu náhle jej muž v helmě z medvědí kůže zdraví.
"Královna a její ctěný druh
Vytvořili nám vskutku nádherný kruh.
Kterápak dívka lahodí oku tvému?"
"Támhleto," dodává, nemaje trému,
"Hleď, jak ňadra se jí v rytmu kývají,
Ta na pomilování dychtivě čekají."

Ženský refrén.

Mužský verš II:

Muž v masce medvědí pak odchází,
Pán z Grálu čeká, jeho chvíle nadchází.
Trumpety hlas když konec tance ohlásí,
Královna a její manžel pak vyhlásí,
Že s výběrem partnerek na řadě muži jsou,
Ať si tedy pro své vyvolené dámy jdou.
Ogin kráčí se zrakem upřeným na svůj cíl,
Žena s ňadry však nedostane svůj díl.
Pán už ji nechce, nechá ji být,
Spatřil zde krásnější, tu musí hned mít.

Mužský refrén.

Ženský verš III:

Sotva začali hrát, už Ogin Kanec
Půvabnou neznámou žádá o tanec.
Pochválila jeho postoj ušlechtilý,
Společně se v kolo roztočili,
V rytmu písně oslavné o svatbě královské,
Jejíž kroky byly krásné, byť nelehké.
Nesnadno tančiti s grácií a krásou
Obtížen obřadní zbroje váhou.
Našlapovat lehce jak ten nejsladší sen,
A neskřípat přitom jak bouřlivý den.

Ženský refrén.

Mužský verš III:

Mnoho párů na parketu divoce vířilo,
Však nikomu nic tolik neučarovalo
Jako pohled na mužnou krásu a ladnost
Pána Ogina, již povšimla si i Její Výsost.
Pán Ogin plul jak plachetnice ladná
Hladce, jako by jej netížila zbroj žádná,
Do přístavu vášně pomalu mířil.
Úmysl zranit ji ho skoro tížil.
Dívka ho pochválila uchvácenými slovy,
"Nevidaná je taková obratnost v kožené zbroji."

Mužský refrén

Ženský verš IV

Tóny písně stále kolem nich divoce vířily
A pána najednou pochyby a zvědavost tížily.
Pročpak jen se panna na prvním tanci neukázala,
Svou ladnou krásou hned ho neupoutala?
Přišla jsi až nyní, na pánskou volenku?
Že neviděl jsem tě v sále, ba ani po venku.
"Mé šaty se roztrhly," mohu ti říci už,
Zněl hlas tak hluboký, jak mluvil by tu muž.
"Zatímco je služky zašívaly umně,
Chodila jsem v medvědí kůži a helmě."

Ženský refrén.